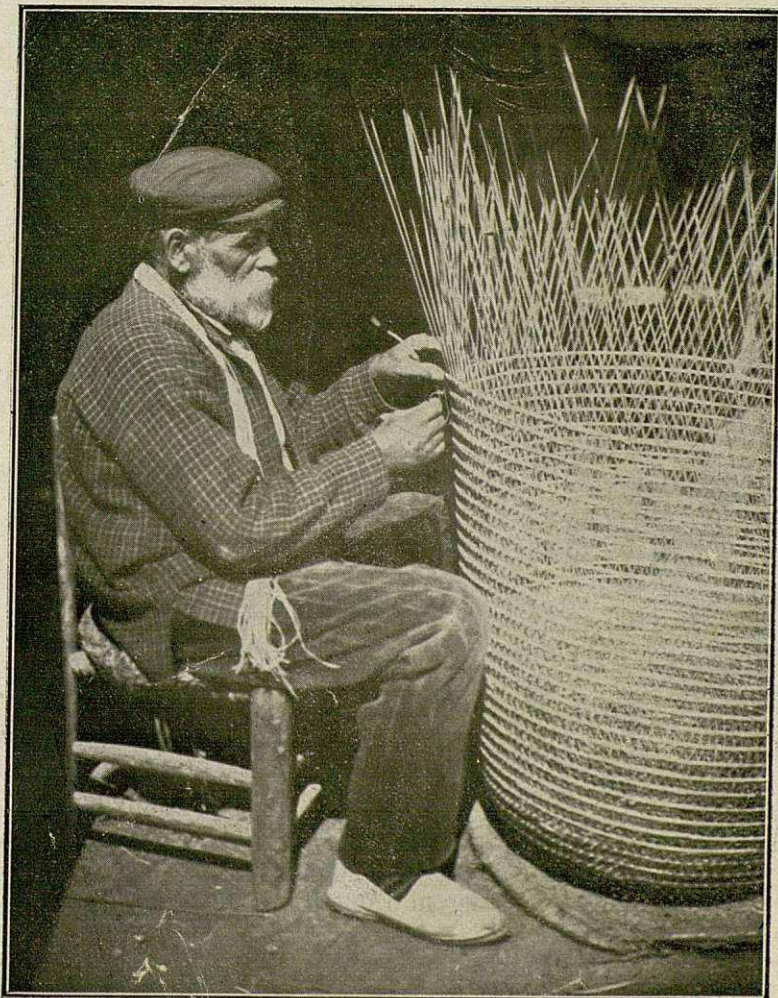

ANY III.

PALAMÓS, FEBRER DE 1916.

NÚM. 27.

MARINADA

MARINER INDUSTRIAL

Clixè d'en
Juli Palli.

Sota l'admetller

Vora el trull, a redòs de tramuntana,
ja he trobat tot florits els ametllers ;
llur brancam sembla un maig; la flor, si grana,
omplirà d'ametllons els dos graners.

¡Quin bo feia, amics meus, de fer-hi estada
recolzat a la soca del més gros ! ;
al dessobre tot era una nevada
que endolcía l'ambient d'un doll d'olors.

Contemplava, encisat, aquelles branques
que l'oreig gronxolava sobre meu
enviant-me ruixats de bolves blanques
a besar-me la cara amb petó breu.

I he trobat tant plaenta la carícia
que em donava amb sos pètals l'ametller,
que, tant pura i exempta de malícia,
solament una mare la sab fer.

¡Quin pler dóna aspirar sa dolça flaire
quan hi bat, de ple a ple amb sos raigs, el sól ! ;
i que purs els petons que ens porta l'aire
amb les flors que desfulla el ventijol !

LL. BARCELÓ I BOU.

Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Palamós.

Les idees que feu predominar la Revolució Francesa eren contraries a l'esperit corporatiu, de tal manera que en la centúria passada desaparagueren les darreres corporacions gremials.

Però prompte es vegeren els inconvenients d'un individualisme portat fins al darrer extrem, prenent empena la tendència a organitzar noves associacions fonamentades, no sols en el principi de llibertat individual, sinó també en una intervenció més o menys directa de l'Estat.

El Reial Decret de 9 d'Abril de 1886, qui permeté la creació de les Cambres de Comerç signat per D. Eugeni Montero Rios, fou una manifestació d'aquella tendència.

Com que els nous organismes podien crear-se en les capitals de provin-

cia i en les poblacions que tenien duana de primera classe, desseguida se pensà en crear una Cambra de Comerç a Palamós. Una comissió presidida per D. Andreu Ribera i de la que n'era secretari D. Martí Montaner feu els treballs necessaris, i el 27 de Desembre d'aquell mateix any se constituí el nou organisme celebrant-se al saló de sessions de l'Ajuntament assemblea general a la que hi concorregueren nombrosos industrials i comerciants de Palamós, Sant Feliu de Guixols, Palafrugell i de quasi totes les poblacions de la contrada.

Tots els anys, el 21 de Desembre, dia en que la nostra vila celebra fira, reuneix l'assemblea general, renovant-se la tercera part dels individus de la Junta Directiva.

Fins l'any 1902, que s'acordà llogar casa, el domicili de la Cambra fou la Casa de la vila: des d'aquella data se troba en el carrer de Cervantes.

Han ocupat la presidència de la corporació D. Martí Roger i Aymerich D. Manel Jubert, D. Josep Genís, D. Narcís Palau, altre volta D. Martí Roger, D. Martí Montaner Coris i el qui escriví aquestes ratlles. D. Andreu Espinet Ribera fou secretari fins l'any a 1896, data en que fou nomenat D. Joan Ferrer Quintana qui segueix essent-ho.

Una història detallada de tota l'actuació de la Cambra, en sa ja llarga vida, ocuparia molt d'espai i se faria pesada, per lo que procuraré fer un resum dels fets més importants.

Essent l'indústria suro-tapera la font de vida principal d'aquest recó de Catalunya, és natural que la Cambra ja des de sos començaments dediqués preferentment l'atenció a tot lo que d'una manera directa o indirecta afecta a dita indústria.

No cal dir que en els períodes de reforma aranzelaria i en les negociacions de tractat de comerç és quan la Cambra ha donat majors senyals de vida. El criteri que ha sostingut sempre és de tendències lliurecanvistes, com és lògic tractant-se d'una indústria d'exportació. Molts surers, no obstant, són partidaris de gravar la sortida del suro en pannes amb drets elevats, criteri que ha estat combatut per la Cambra.

Són nombroses les exposicions que ha fet en favor dels tractats de comerç i en matèria aranzelaria; entre altres la resposta al qüestionari formulat l'any 1890 per la Comissió per a l'estudi de la reforma aranzelaria; les estadístiques del comerç de taps i suro amb els altres països; l'exportació del 10 de Novembre de 1902 sol·licitant tractats; la memòria datada en 1903 per a informar al Ministeri d'Estat corroborant l'anterior; l'informe per a que s'estableixi pels taps l'unitat kilo en lloc del miler que figurava en les estadístiques; l'instància per a que en la reforma aranzelaria de 1906 se tregui el dret de 3 pessetes el miler a l'exportació de carracs.

Són nombrosos els actes en que ha pres part que han tingut per objecte

la defensa de l'indústria surera; reunió a Girona l'any 1890, mítings de Badajoz i de S. Feliu celebrats l'any 1894 a favor del tractat de comerç amb Alemanya; assemblea de Girona de 1903 primera en que es reuneixen propietaris, industrials i comerciants; assemblea agrícola de Figueres de 1904; reunions a Madrid l'any 1906 amb motiu de la reforma aranzelaria; assemblea de Madrid de 1907 que junta tots els elements surers d'Espanya presidida pel president de la Cambra de Palamós; varies reunions de catalans a Palafrugell i una a Paris el 1909 de delegats d'associacions de França, Italia, Portugal i Espanya, tractant d'una unió duanera dels països productors de suro i moltes altres. Es digne també de menció el fet de concórrer junt amb l'Ajuntament a les Exposicions Universals de Barcelona de 1888 i Paris de 1889, obtenint en ambdues medalla d'or.

Els interessos locals han estat també objecte d'especial atenció de la Cambra.

7 L'any 1887, tot just nada, el President D. Marti Roger Aymerich gestiona a Madrid l'autorització per a que s'obris al servei públic el tramvia de Flasa a Palamós terminat a fi de 1886. Molt treballà per a que es construís la carretera tan necessaria de Sant Feliu a Palamós, la qual fou un fet l'any 1895. La valització de les lloses i la construcció del nostre port foren també objecte de moltes gestions, formant part representants seus de les comissions que conseguiren l'any 1899 que s'aprovés el projecte del port i l'any 1901 que es subastessin les obres, començades l'any 1902. Darrerament s'han fet molts de treballs per a la perllongació del dic d'abric, que fins ara no han tingut èxit, 16
conseguint-se una escollera per a evitar els elements. I ara té aprovat un projecte per a la construcció d'uns coberts en el moll comercial.

9 D'importancia extraordinaria és el telefon, del qual se'n començà a parlar a la Cambra l'any 1895, essent notable la memoria redactada en 1903 pels socis D. Fèlix Arxer i D. Pau Meyer relatant els treballs fets, a conseqüència dels quals i sobre tot de l'activitat del president D. Marti Montaner, el 8 d'Abril d'aquell any la Cambra acordà instal·lar-lo pel seu compte, acord que no es portà a la pràctica per oferir fer-ho, com efectivament ho feu, la Companyia Peninsular de Telèfons, l'any 1904. Es notable l'informe redactat l'any 1904 respecte els ferrocarrils secundaris de la provincia. En les gestions per a que el tramvia portés el correu, i darrerament per a obtenir un segon correu intervingué molt la Cambra. Gestionà la reconstrucció, del Pont d'en Blau destruït en 1908 per l'inundació, com també l'endegament de l'Aubi, ajudant als treballs fets per l'Ajuntament. En els dos certàmens de 1891 i 1893 oferí la Cambra premis. 20

Gran ha sigut també la seva activitat en favor dels interessos generals del comerç i de l'indústria.

Tingué representació en les Assamblees de Cambres de 1889 i de 1891

celebrades a Madrid, i prengué part activa en les de Barcelona de 1904, de València de 1909 i de Madrid de 1913, com també en la de Productors de Madrid de 1907.

Ha informat moltes vegades respecte de les lleis del timbre, de la contribució industrial i altres impostos, essent digne de menció l'informe sobre la modificació del Còdic de Comerç els punts de vista del qual foren defensats en l'Assamblea de València pels seus representants.

Respecte dels ferrocarrils secundaris ha treballat de valent: tothom recordarà la reunió de diputats i senadors celebrada el setembre de 1912, per a tractar del ferrocarril de Blanes a Vilajuïga, i l'informe que junt amb la Cambra espanyola de Londres, i la de Sant Feliu redactaren respecte aquest problema tan important per a Espanya, que fou combatut pels ultra proteccionistes, per demanar que s'apliqués a les vies secundaries el mateix criteri d'exempció de drets del material de construcció, que s'ha aplicat als ferrocarrils generals, i en el qual se donava un pas per a resoldre les dificultats que la major amplaria de la via espanyola produeix en els transports internacionals, sol·licitant que les secundaries tinguessin l'amplada que tenen les vies de les demés nacions europees.

En el curs d'expansió comercial celebrat a Barcelona l'istiu de 1914, l'importància del qual fou perjudicada per la guerra que, entre altres, impedí l'excursió a aquest país, i en el qual vaig donar una conferència sobre l'indústria surera, la Cambra i l'Ajuntament hi matricularen dos mestres d'escola pública.

En quant als serveis a particulars, la Cambra mai ha regatejat el seu concurs, tant si el que l'ha sol·licitat contribueix amb quotes voluntaries com si no paga més que lo que la llei exigeix, i abans tant si era soci com si no ho era. Des de que es declarà la guerra, a més dels treballs nombrosos per a la defensa dels interessos generals, ha contribuït a solucionar alguns conflictes de particulars.

La vida econòmica de la Cambra no ha sigut mai lo que caldria: però, en general, ha trobat els recursos més indispensables. L'any 1894 hi havia un dèficit que fou cobert de sobres per una subscripció voluntaria. L'any 1902 se li donà forta empena elevant les quotes dels elegibles a 60 pessetes, i posant-se'n el seu president D. Martí Montaner una de 250. Fou quan se llogà casa. La constitució de la Cambra de Sant Feliu l'any 1905, li restà mitjans de viure, però amb el patriotisme de tots s'ha anat sostenint. Amb la reorganització de 1911, essent tan limitada la seva jurisdicció que sols comprèn Palamós, Bagur, Calonge, La Bisbal, Montràs, Palafrugell, Sant Joan, i Vall-llobrega, no pot viure sols amb les quotes obligatòries. La salvaren les quotes voluntaries que podrien ser molt més nombroses.

No sé si hauré sabut fer ressortir els fets més principals en que s'ha ma-

nifestat l'actuació de la Cambra, perquè, necessàriament, per a no fer interminable aquest article, he hagut de fer sols lleugeres indicacions, i deixar de mencionar molts i molts actes. Però, tenint això present, crec que s'adquirirà la convicció de que amb més o menys fortuna, la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Palamós ha complert la missió que li pertoca.

MARTÍ ROGER.

Pit i fòra (*)

ENTREMÈS.

Primer accésit en el Concurs de Comedies.

PERSONATGES	{	Ramona.	22 anys.
		L'Oncle Pau	40 »
		Don Baldri	50 »
		Pepet	24 »

Decorat: Sala. — Portes al fons, a l'esquerra i primer terme dreta. — Balcó, según terme.
L'acció en qualsevol ciutat, en nostres dies.

ESCENA I

(Ramona, Pepet).

PEP. Ja sabs que sí que t'estimo; però si el teu pare no ho vol, qué haig de fer, pobre de mí?

RAM. Perqué no tens empenta, que si en tinguessis ens surtiríem de tot. Torna a parlar-hi amb el papà.

PEP. (Espantat). Deu me'n reguard i Maria Santíssima! Si un cop que vaig volguer fer-ho d'una bofetada em va fer saltar una dent, i a puntades de peu va acompanyar-me al carrer!

RAM. Veus, ell, com ne té d'empenta?

PEP. Masses!... N'hi sobren! Que ho digui el meu replà d'esquena!

RAM. I doncs, qué hem de fer?

PEP. Pendre paciència! Un dia o altre bé es deurà morir ton pare!

RAM. Sí que li tens respecte!

PEP. Tant com ell a mi; sinó que ell me'l demostra i jo no goso a fer-ho.
(Fent l'acció de pegar).

RAM. No faltaria més que t'hi atrevissis!

PEP. (Amb tota convicció). D'això sí que no en passis ansia! Té el cop de puny privat! Si m'hi barallava ben segur que de mi no en quedarien més que troços per a un mostuari d'home!

(*) Per no esser remesa per correu ni entregada a mans, quedà fòra de concurs la comedia «La Tietà», lema «De la vida». De voler l'autor detallades explicacions, pot entrevistar-se amb el Director.

RAM. Es que ara en passa una de molt grossa! Vol que em casi el més que ve.

PEP. (Esverat). Això sí que no ho facis pas!

RAM. Però, que no veus que em passa el temps?

PEP. I que no em passa a mi, també?

RAM. Un home és diferent.

PEP. I tant! No sé qué té més un home que una dona!

RAM. No em facis enraonar! Jo parlo pels anys; les dones ens fem velles més aviat... (Canviant de to; decidida). I veuràs, noi... qué tantes cançons! Tu dorms molt i jo sempre vetllo!

PEP. Ja es veu, ja, que tens tanta empenta com ton pare!

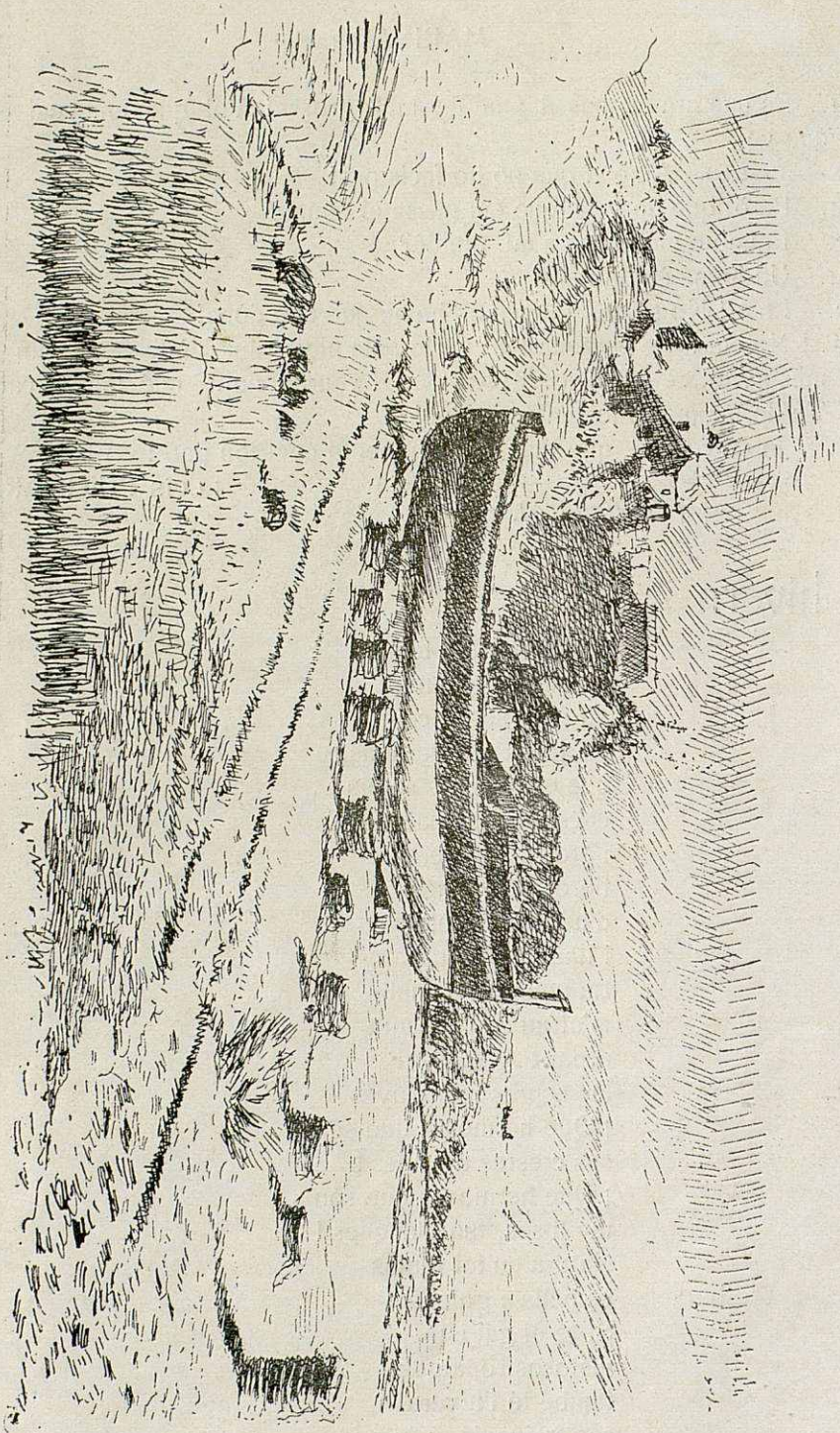
LLUÍS PUIGGARÍ.

(Continuarà).

D' hivern

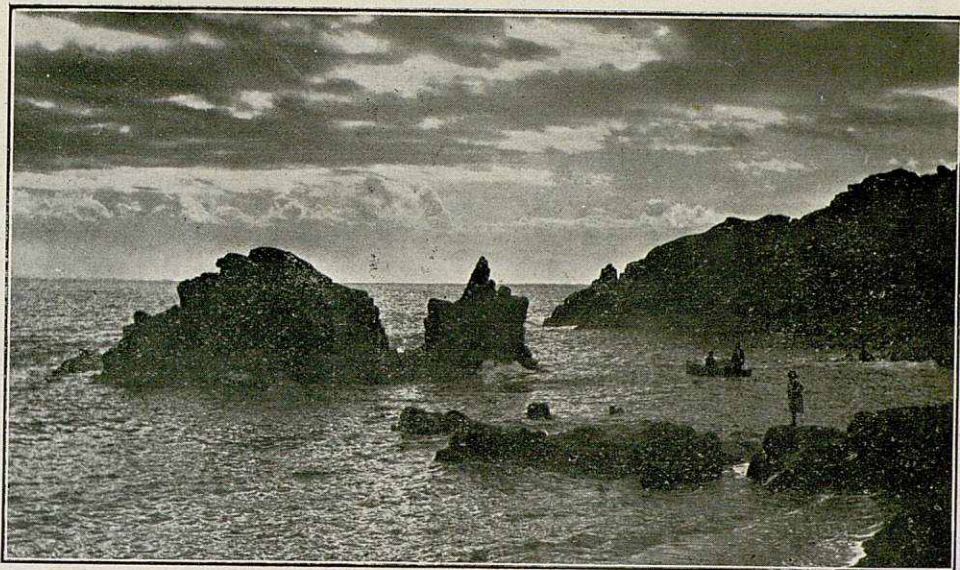
Natura en tot temps
és bella i galana;
no perd sos encants
en jorns d'hivernada;
que els marges soleis
encara flors guarden,
floretes d'hivern,
floretes tardanes
d'hermosos colors
i flaire encisanta.
La neu dels cimalls
m'atrau i m'encanta
ornant bellament
les aspres muntanyes.
¡ Que hermoses que són
ses crestes nevades !
¡ Que hermoses que són
tan llises, tan blanques !
Natura en tot temps
és bella i galana.
Si té el gai istiu
vistosos ropatges,
també té l'hivern
sos trajos de gala.

FRANCISCA TORRENT DE FIGA.

DE LA PLATJA DE LA FOSCA

Dibux a la ploma
de FRANCISCO VIDAL

Clixè d'en Joan B. Camós.

Costa empordanesa: EL MOLINET

Crònica local

Esdevé, en començar l'anyada, gran solemnitat en tots els pobles: la constitució de l'Ajuntament. Allí on rebull la passió política, la repartició de vares produeix molts de cops i contracops. Aquí el bon seny impera, i, ofegant, a gratient, l'idea política per la d'administració, els regidors en les butaques toves s'enfonsen, i el luxe de la sala regia admiren, i amb dolça harmonia parlen, i sense cops ni contracops, se reparteixen les vares, fent-ho, enguany, amb la forma següent: Alcalde: Emili Pagès; 1.er Tinent: Eladi Cateura; 2.^{on} Tinent: Josep Moner; 3.er Tinent: Salvador Plaja i Villena. Mala tongada per a lluir-se bons administradors: és el temps de les vaques magres; reformes i millores han de cloure's en la capsa dels somnis; cal no més pensar amb reduccions, estalvis, aprofitaments. De totes maneres, és de preveure que el distingit Consistori se lluirà en el seu comès.

Com ja quedà consignat, algunes fàbriques hagueren d'estisorar els jornals per les dificultats hagudes en l'exportació. Fulguren senyals de trist avenir, però els palamosins fan gala d'estoïcisme. Veritat que si poguéssim descobrir molts d'interiors, gran pena en sentiríem per les privacions que s'hi han de sofrir; veritat que si en el cor de molts de propietaris poguéssim entrar, sentiríem el rosec de la quimera. La lliçó de l'estalvi és d'una claretat cornedora. Però, cal dir-ho: el condició qui estalvià en els temps de profit, arriba a tastar la fel qui sobreix del calze dolorós. La trista guerra estén sa ruta

d'estermini a cada jorn, i allargaça la crisi de la nostra indústria; més, la guerra és llunya, i la crisi alleugerida i comportada per ajuts, recursos i benevolences. Exteriorment no hi ha tristesa. Tot i ésser lluny en Carnestoltes, ja en sentim els primers bufecs. Si en Carnestoltes imperarà, han de suprimir-se els altres festejos?

Força lluit estigué el ball de Cap-d'any en el Casino «La Unión». En el ball i en el concert i en les sardanes va distingir-se l'orquestra «La Principal» de Palafrugell. La mateixa orquestra va tocar en el ball de societat del Casino «El Puerto». Els cines s'omplen a vessar, especialment per a veure en Lopretti al *Ideal* i na Carme Flores al *Carmen*; els amants del jòc juguen amb calma en els casinos; dancen els dançaires i els cantadors se desfoguen cantant fins al dia que donen concert.

A semblança de molts qui s'aprofiten de la premsa amiga o propia per a lloar-se ells mateixos o exaltar els amics, podria el qui açò escriu donar com a excel·lència la seva cooperació al concert. Ho retrec pels qui tenen massa fè en la premsa. Molt lluny estic de caure en pecat de vanagloria.

La Junta de l'Orfeó «Aucellada», amb mires de consolidar la Societat, dedicà únicament el concert a sos protectors. La diversitat de quotes facilita l'ingrés de tots els estaments. Si la previsió de la Junta fou benèfica per a la marxa econòmica, no fou propícia a l'ajust d'espectadors. En comitiva entrà l'Orfeó al Teatre Carmen poc abans de les 9, i a les 9 en punt començava el concert. L'aplec de belles damiseles, ornades amb mantellina blanca i vestits clars, era digne d'ésser vist. Valiosos artistes contribuïren a que l'aparició de l'Orfeó fos falaguera. L'eminent pianista palamosina, n'Angelina Tauler, qui, per mèrits, recollí en son professorat a l'Academia Granados les més altes distincions, abrillantà el concert en forma tal, que ella sola podia assegurar la base d'una institució naixent. Va executar magistralment el primer temps de la sonata, op. 31, n.º 2, de Beethoven, Danza Española de Granados, i Rapsodia n.º 12 de Listz, recollint ovació xardorosa. Llàstima que no pogués disposar d'un piano bo: En l'entitat musical troben-se, fraternalment congregats, elements de vàlua, els professors Casanovas, Casas, Ferrer, Batlle, Llorens, altres músics i un artista encara infant, n'Agustí Conchs, vera prometença de gloria. El jove violinista, en Casas amb el piano i en Ferrer amb l'harmonium tocaren l'Andante de la 1.ª Simfonia de Beethoven i l'overtura d'Egmont. En escoltar la primera ovació, en Conchs, qui amb quadratura i fermesa desempenyà el seu comès, va emocionar-se en rebre, com a present, del seu professor literari, senyor Andreu, els volums de sonates de Beethoven per a violí i piano. El notable violinista en Manel Llorens vencé galanament les grans dificultats d'una romança de Beethoven. Observi's, doncs, com la naixença de l'Orfeó era ben acompanyada. L'Orfeó obrí el concert, interpretant, com era son deure, la difícil composició *Anyorança* de mossèn Padró, premiada

en els Jocs Florals organitzats per l'Orfeó i per MARINADA en 1914. La Patria Nova de Greeg arrencà mostres de general satisfacció; lo propi esdevingué amb l'*Empordà*. Com a final, les tres seccions cantaren la Marxa de Tannhäuser de Wagner. Aquesta composició i la Patria Nova, foren acompanyades de tots els instrumentistes, dels quals sols manca citar n'Alfred Díaz i en Manel Sarquella. De tenir bons solistes podem ben gloriarnos; citem els noms més d'una volta repetits: Llucieta Garriga, Josep Pèrez, Rafel Suñé, Josep Puntès, Joan Matamala. Interpretaren les cançons de Beethoven: *A l'esperança*, *A l'amada llunyana* i *Cançó de Maig*. Durant la canturia, la distingida concorrencia seguí els versos que figuraven en el programa.

Pocs dies després, foren escampats per la vila programes d'un altre concert: concert de pianola al Casino «El Puerto». Els qui no saben un borrall de musica ni tenen proporció per a sentir-ne, en la pianola trobaren la realització d'un ideal. També passaren artistes ambulants qui en el Centre Federal oferiren un concert d'arpa i violí.

Sens trencar l'enraonament artístic, hem de parlar de lo molt que treballa el pintor Vidal. En sa última exposició de quadres hi revela notable avenç. Grat és consignar que el dit senyor oferí a l'Orfeó Aucellada un bonic cartell.

Els infants amb traces d'artista corprenen. Un hom vol endevinar-hi la llevor genial. En Gou, minyó d'onze anys, també ha exposat quadres. Solament l'edat mereix un dolç estimul.

300 infants de Palamós, amb espuerneigs de joia en l'esguard, entraren a la llar aristòcrata de la senyora de Vic per a recollir obsequis dels Reis de Orient. Els reis també se deixaren veure, enguany, en el carrer Major, entre els fanals de la mainada.

En el port hi ha hagut feinada gran per a desensorrar i adobar el vapor italià «*Angelina*» en el qual, per haver tocat la llosa, va obrir-se una via d'aiga. Vingué un barco-bomba. Del mal ne pervingué profit a molts de camàlics qui treballaren durant molts dies. Podien els camàlics recordar, amb tal facecia, la dita d'un company, ja vellet, qui, aprofitant el guany de portar atxa en els enterraments luxosos, deia satisfet: Jo voldria que cada día morís un ric. El vapor *San Severo* també tingué averia, però de poca importància. El vapor «*Mar Cantàbrico*» carregà uns 5000 bultos de la *Corchera* amb 10 hores. Per tal d'afermar la base de la via, el tren no pot anar al moll durant alguns jorns. Els passejants s'embadoquen amb aquelles obres i amb les realitzades en els baixos del Casino «La Unión». En l'entresol hi haurà biblioteca i sala de billar; del pis desapareixerà la cuina. Per unanimitat fou reelegida la Junta que presideix en Josep Costa.

De festes religioses sols podem consignar la de Cap d'Any, terme de l'Octavari dedicat a l'Infant Jesús, i en la qual predicà el savi catedràtic doctor Frederic Dalmau.

L'Agrupació Lírica festejà els seus èxits amb un àpet i ball. En recordança de familiaritat, feren-se retratar tots els artistes. S'és canviada la Junta, essent ara director, en Francisco Matas.

L'Energía Elèctrica activa l'instal·lació. Hi ha molta d'electricitat a la vila; tant, que algunes cases no estan ben isolades.

En la Cambra de Comerç se reuniren tots els comerciants de la contrada. També se reuní la Junta de la Caixa d'Estalvis, comentant satisfactoriament l'escàs desnivell que per la crisi, ha sofert.

En la fira del dia de Sant Antoni, devallaren molts veïns de la Vall d'Aro i de tots els pobles de l'encontorn. Hi hagué ball a La Gorga i al Centre Federal.

Rebombori va fer-se amb motiu d'esser presos uns gitanos qui havien robat un burro magre i nafrat.

Passen moltes carretades de blat del vapor *Trentino* naufragat a St. Pol.

El distingit mestre, nostre amic en Salvador Figa, és destinat a l'Escola Graduada de Caldas de Montbuy.

Molts diaris porten la nova de que, per a robar, foren profanats alguns ninxos del cementiri. Açò ha passat a Torroella de Montgrí i no en la nostra vila. De robos no n'hi hagut altre que el de algunes pessetes en la fleca d'en Francisco Cargol.

De tant de parlar de crisi i de tristors un hom ansia el poder parlar de reformes i de projectes: comença la construcció de dos xalets a la Fosca. Quan la bellíssima carretera de Tossa a Sant Feliu sigui acabada, tots els automòbils hi passaràn; aixís és dit, com també corre la veu d'un gran projecte: el projecte de tramvia elèctric des de Santa Coloma de Farnés a Palamós.

De l'estranger

Traduim del darrer nombre de *Le Vigneron Champenois* l'article següent:

«El Comerç xampanyès i la guerra».

«No vull pas relatar aquí l'història del comerç xampanyès durant la guerra. D'açò ja en parlem al dia en aquest diari de la manera més completa i més clara. Tots els llegidors del «Vigneron Champenois» savent que hi ha hagut, després d'un període veritablement crític al començament de la guerra, una revifalla en les vendes des del segon trimestre del 1915 i que els afers tractats són devinguts, cada vegada, més seguits. No obstant, encara són molt llunys d'un resultat satisfactori.

Es inevitable? A aquesta qüestió contestaré que el comerç xampanyès pot invocar atrevidament i més que cap altre la «força major». Podia fer-se millor a Reims bombardejat? I es creu que en les altres regions de la xampanya les mides necessitades per la proximitat del front i les reglamentacions

inevitables, que l'autoritat militar està obligada a imposar a la zona de guerra, han pogut facilitar molt els negocis? Les dificultats de transport, la falla de la mà d'obra, l'alça dels nòlits no són pas especialment propis del comerç xampanyés, emperó, poques empreses han sofert tant de l'aturada quasi completa de la major part de les indústries annexes. Les cistelleríes dels Ardennes, les fàbriques d'ampolles del Nord, que eren els nostres grans venedors de paneres i d'ampolles, encara estan en poder de l'invasor. Les requestes de palla i de fusta d'arbre poll, fetes en interès de la defensa nacional, han rarificat extremadament la fabricació de caixes i de bosses de palla. L'alça dels sucres, alcofolls, papers, etc., ressona també sobre el nostre comerç. Veusallà per la producció.

Passem ara a les vendes. L'heroica Bèlgica era un dels nostres millors i més faels parroquians. La consumació era important en els rics departaments que l'enemic té provisoriament sota son jou. Naturalment que ara no es ven ni una ampolla a les quatre nacions que ens fan aquesta guerra terrible. L'exportació destinada a Rússia és nula. Els mercats anglès i italià viuen de llurs stocks d'abans la guerra i els neutres redueixen considerablement llurs compres. Veusallà per les vendes.

Aitals són les principals causes de l'estancació actual dels afers, car llur enumeració és lluny d'esser limitativa. Les unes seràn atenuades prou sensiblement i ràpidament després de la victòria i de la pau. Emperò, les altres, i, en particular, la gran qüestió, la dels mercats?

Des de molt temps, tinc por que els pobles posats en la gigantesca lluita actual no compraran més tan fàcilment, tan «freely» com diuen els nostres aliats els anglesos, els vins de luxe que abans els veníem. Caldrà fer un gran esforç, primer per a conservar contre tot llur parroquia, després per a crear mercats nous.

Servar la parroquia adquirida és el primer deure de tot comerciant. Els negociants de xampany, qui són intel·ligents i tenen experiència, no ho oblidaran pas. No cal pas que els escumosos australians, per exemple, ens prenguin una part del mercat anglès, que els escumosos de Califòrnia augmentin llur parroquia a costa nostra. Una disminució de preu seria el mitjà més segur de mantenir-nos damunt les nostres antigues posicions. L'acord comercial entre els aliats que els anglesos preconitzen pot ajudar-nos considerablement a servir la nostra plaça, sobretot si es rebaixen en favor nostre els drets de aduana actuals, que a Rússia priven extraordinàriament el nostre comerç.

Crear nous mercats. M'equivoco. No hi ha pas un sol punt del món ont els nostres vins no siguin coneguts i preats. Més, cal a tot preu eixamplar certs mercats. L'Amèrica del Sud, en especial, compra relativament poc a Xampanya. Aquests països han sigut un xic descuidats per la major part de les cases. Caldrà fer-hi un gros esforç. I açò des d'ara. Lo mateix que les

campanyes militars, les campanyes comercials no s'improvitzen pas. Actualment, l'inèrcia, la manca d'organització no són ni perdonables ni perdonades. Doncs, mans a l'obra tot seguit.»

* * *

Durant els deu primers mesos de 1915, les exportacions franceses de Vins de Xampanya i Vins escumosos pugen a 63.140 hectòlitres contra 109.266 hectòlitres en 1914.

Sport

Foot-Ball

De renaixement foot-ballístic se podria calificar el darrer mès, ja que ha sigut un dels mesos en que el «Palamós F. C.» ha pogut demostrar tot lo que sab i pot.

El dia 2, el Palamós jogava un partit a Sant Feliu, contra el Palafrugell, guanyant els palamosins per 4 goals a 0.

El dia 6, el primer team de Sant Feliu era vençut pel Palamós per 5 goals a 0, en el camp del darrer.

El dia 16, el Palamós se batia a Palafrugell, contra el team primer d'aquella vila, guanyant-los per 4 goals a 2.

I, per fi, el dia 30, que fou el partit més formòs, jogat al darrer mès, els nostres foot-ballistes, en llur camp, vencien al Palafrugell per 3 goals a 1.

El cronista, es permet fer-los una lleugera advertència, sens voler molestar-los: deuen procurar entrenar-se més, car, del contrari, el dia menys pensat, seràn vençuts, per un team més inferior al seu. Risquen que els passi ço que els passà diumenge : que en arribar a la segona part ja estaven cansats i abatuts, passant de l'ofensiva a la defensiva.

Se lluien els joves, Humbert, qui estigué colossal, i Ribas, qui demostrà tenir facultats a la porta.

Del team contrari, el conjunt m'ha agradat molt més que el nostre, i serà un team perillós el dia que piquin més a goal, en comptes d'entretenir-se.

—Ha passat a la reserva, el notable defensa del primer team del Palamós, en Martinench.

—Ha tornat a la vida activa del sport foot-ballístic, el simpàtic davanter extrem, en Salvador Humbert.

—També tornarà a formar part del Palamós, el jove en Climent Humbert, de qui en guardem tants bons records d'abans d'anar al servici del rei; amb ell hi hauràn tres germans Humbert al «Palamós F. C.».

—Se mos diu que, aviat, ben aviat, se celebrarà un gran festival de sport, amb carreres pedestres, salts i foot-ball amb un acreditat team de la provincia; procurarem posar al corrent als amants del bell sport.—C. Sénrab.

Moviment del port durant el mes de Janer de 1916

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	15	10.432	Vapors	15	10.432
Barcos de vela	10	568	Barcos de vela	10	568

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
166	7.205'60	71	5.946'26	4

Estació pluviomètrica

Aïga recollida durant el mes de Janer: 00'0 mm.

Registre civil

Mès de Janer

Naiements : 1. Francisco Serrat i Forné. — 2. Jaume Cugat i Toldrà. — 3. Agna Soler i Vázquez. — 4. María Barceló i Buxeda. — 5. Josep Zapata i Baño. — 6. Lluïsa Casas i Mas. — 7. Gloria Gutiérrez de la Ledesma. — 8. Joan Juanals i Dagas. — *Inno-*
menats : 1. Alba i Buscall. — 2. Espier i Puy. — 3. Dalmau i Bassols.

Defuncions : 1. Leonor Mont i Gispert, 56 anys. — 2. Melxora Vilanueva i Escuche, 81 anys. — 3. Josepa Ruiz i Cecília, 4 mesos. — 4. Narcisa Duchans i Burceda, 62 anys. — 5. Carme Linares i Llorca, 58 anys. — 6. Dolors Caner i Pallí, 35 anys. — 7. Rosalía Vergeli i Nin, 64 anys.

Matrimonis : 1. Angel Auger i Gallart amb Herminia Gaus i Carbó. — 2. Jaume Pere i Joan amb Pilar Inchaurregui i Murgia. — 3. Carles Molla i Ramis amb Virginia Ribera i Gubert. — 4. Santiago Pascalet i Cabruja amb Candelaria Gou i Gispert.

RESERVAT

Tintura Brillant

JOAN ANTOJA

• Mar, 39 •

BADALONA